

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 maart 2018

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
21 december 1998 betreffende de veiligheid
bij voetbalwedstrijden**

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 62 852/2 VAN 19 FEBRUARI 2018**

Zie:

Doc 54 **2475/ (2016/2017):**
001: Wetsvoorstel van de heer Vermeulen.
002 en 003: Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 mars 2018

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 21 décembre 1998
relative à la sécurité lors
des matches de football**

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 62 852/2 DU 19 FÉVRIER 2018**

Voir:

Doc 54 **2475/ (2016/2017):**
001: Proposition de loi de M. Vermeulen.
002 et 003: Amendements.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

Op 19 januari 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over amendementen op een wetsvoorstel “tot wijziging van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden”, ingediend door de heer Brecht Vermeulen (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, nr. 2475/003).

De amendementen zijn door de tweede kamer onderzocht op 19 februari 2018. De kamer was samengesteld uit Pierre Vandernoot, kamervoorzitter, Luc Detroux en Wanda Vogel, staatsraden, Christian Behrendt en Jacques Englebert, assessoren, en Béatrice Drapier, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurence Vancrayebeck, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wanda Vogel.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 februari 2018.

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten “op de Raad van State”, gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van de amendementen,¹ de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geven de amendementen aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Amendement nr. 32

1. Amendement nr. 32 strekt ertoe op verschillende punten wijzigingen aan te brengen in de definities die vervat zijn in artikel 2 van de wet van 21 december 1998 “betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden”. In dat amendement wordt onder andere voorgesteld om de definitie van de “voetbalwedstrijd” aldus te verruimen dat de wedstrijden van een damescategorie of een bepaalde leeftijdscategorie daarvan niet langer ambtshalve uitgezonderd worden.

Krachtens artikel 2, 1°, van de wet van 21 december 1998, zoals het door de voorgestelde bepaling gewijzigd wordt, zou de “voetbalwedstrijd” als volgt gedefinieerd worden:

“de variant van het voetbalspel die met twee ploegen van elf spelers op een grasveld of op een veld in synthetisch materiaal wordt gespeeld”.

Volgens de voorgestelde bepaling zou in artikel 2 tevens een bepaling onder 1°/1 ingevoegd worden, luidende:

¹ * Aangezien het gaat om amendementen op een voorstel van wet, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Le 19 janvier 2018 le Conseil d’État, section de législation, a été invité par Président de la Chambre des représentants à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur des amendements à une proposition de loi “modifiant la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football”, déposés par M. Brecht Vermeulen (*Doc. parl.*, Chambre, 2016-2017, n° 2475/003).

Les amendements ont été examinés par la deuxième chambre le 19 février 2018. La chambre était composée de Pierre Vandernoot, président de chambre, Luc Detroux et Wanda Vogel, conseillers d’État, Christian Behrendt et Jacques Englebert, assesseurs, et Béatrice Drapier, greffier.

Le rapport a été présenté par Laurence Vancrayebeck, première auditrice.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Wanda Vogel.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 19 février 2018.

Comme la demande d’avis est introduite sur la base de l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 2° des lois “sur le Conseil d’État”, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique des amendements¹ la compétence de l’auteur de l’acte ainsi qu’à l’accomplissement des formalités préalables, conformément à l’article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, les amendements appellent les observations suivantes.

Amendement n° 32

1. L’amendement n° 32 tend à modifier sur plusieurs points les définitions qui sont prévues à l’article 2 de la loi du 21 décembre 1998 “relative à la sécurité lors des matches de football”. Il prévoit notamment un élargissement de la définition du “match de football” afin de ne plus en exclure d’office les matches destinés à une catégorie féminine ou à une catégorie d’âge déterminée.

Tel que modifié par la disposition proposée, l’article 2, 1°, de la loi du 21 décembre 1998 définirait le “match de football” comme suit:

“La variante du football qui est jouée par deux équipes de onze joueurs sur du gazon ou un revêtement synthétique”.

La disposition proposée envisage également d’introduire, à l’article 2, un 1°/1, rédigé comme suit:

¹ * S’agissant d’amendements à une proposition de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité aux normes supérieures.

“1°/1 deze voetbalwedstrijden situeren zich onder de koepel van een overkoepelende sportbond”.

Deze bepaling onder 1°/1 vormt geen autonome definitie, maar een verduidelijking van het begrip voetbalwedstrijd voor de toepassing van de wet van 21 december 1998. Die verduidelijking dient dan ook rechtstreeks in artikel 2, 1°, van die wet opgenomen te worden.

De bepaling onder 2°, die strekt tot het invoegen van die bepaling onder 1°/1, dient bijgevolg te vervallen.

Los daarvan is het begrip “overkoepelende sportbond” niet duidelijk genoeg.

Zo bijvoorbeeld zou er, gelet op de algemene bewoordingen die voorgesteld worden, geen enkele reden bestaan om de voetbalbonden die niet onder de KBVB ressorteren, niet onder die noemer te laten vallen, ondanks hetgeen in de verantwoording van het amendement uiteengezet wordt.

2. In artikel 2, 2°, van de wet van 21 december 1998 wordt de “nationale voetbalwedstrijd” thans als volgt gedefinieerd:

“de voetbalwedstrijd gedefinieerd in het 1° waaraan ten minste één club uit een van de eerste twee nationale afdelingen deelneemt”.

De voorgestelde bepaling (artikel 2, 3°, van het amendement) strekt ertoe die definitie te voorzien van een uitzondering voor “de wedstrijden van een damescategorie of een bepaalde leeftijdscategorie”. In de definitie van het begrip “nationale afdeling”, die vervat is in het voorgestelde artikel 2, 2°/1 (artikel 2, 4°, van het amendement), wordt evenwel reeds een uitzondering gemaakt voor de wedstrijden van een damescategorie of een bepaalde leeftijdscategorie.

In het licht van die definitie is er dan ook geen reden om de huidige definitie van de nationale voetbalwedstrijd te wijzigen.

Artikel 2, 3°, van het amendement dient dus weggelaten te worden

Los daarvan geeft het in artikel 2, 4°, van het amendement geen pas om een “afdeling” te definiëren door naar “voetbalwedstrijden” te verwijzen.

Die definitie dient herzien te worden.

3. In artikel 2, 5°, van het amendement is in de voorgestelde definitie van de “internationale [voetbal]wedstrijd” sprake van een Belgische club “uit de nationale afdeling zoals bepaald in 2°/1”, wat tot gevolg heeft dat wedstrijden met ploegen van provinciaal niveau, anders dan volgens de huidige definitie, niet onder dat begrip vallen.

Er dient nagegaan te worden of dat wel de bedoeling is.

4. Teneinde rekening te houden met de nieuwe definitie van het “stadion”, naar luid waarvan er niet langer een tribune hoeft te zijn, dienen, in de bepaling ter aanvulling van artikel 2, 9°, houdende de definitie van het begrip “perimeter” (artikel 2, 8°,

“1°/1 ces matches de football se déroulent sous l'égide d'une fédération sportive coordinatrice”.

Ce 1°/1 ne constitue pas une définition autonome mais précise la notion de match de football pour l'application de la loi du 21 décembre 1998. Il convient dès lors que cette précision soit directement mentionnée à l'article 2, 1°, de cette loi.

La disposition visant à insérer le 1°/1 (2°) sera omise en conséquence.

Ceci étant, la notion de “fédération sportive coordinatrice” manque de précision.

Ainsi, par exemple, vu la généralité de la terminologie proposée, il n'y aurait aucune raison d'en exclure les fédérations de football situées en-dehors de l'orbite de l'URBSFA, en dépit de ce qu'expose la justification de l'amendement.

2. L'article 2, 2°, de la loi du 21 décembre 1998 définit actuellement le “match national de football” comme suit:

“le match de football défini au 1° auquel participe au moins un club évoluant dans une des deux premières divisions nationales”.

La disposition proposée (3°) tend à exclure de cette définition “les matches destinés à une catégorie féminine ou à une catégorie d'âge déterminée”. Or, la définition de la “division nationale”, prévue à l'article 2, 2°/1, proposé (4°), exclut déjà les matches destinés à une catégorie féminine ou à une catégorie d'âge déterminée.

Compte tenu de cette définition, il n'y a dès lors pas lieu de modifier la définition actuelle du match national.

Le 3° sera donc omis.

Ceci étant, au 4°, il n'est pas adéquat de définir une “division” par référence à des “matches”.

Cette définition sera revue.

3. Au 5°, la définition proposée du “match international [de football]” vise le club belge “de la division nationale visée au 2°/1”, ce qui a pour effet d'exclure les matches qui font intervenir des équipes du niveau provincial, contrairement à la définition actuelle.

Il convient de s'assurer que telle est bien l'intention.

4. Afin de tenir compte de la nouvelle définition du “stade”, qui n'exige plus l'existence d'une tribune, il convient, dans la disposition appelée à compléter l'article 2, 9°, qui définit la notion de “périmètre” (8° de l'amendement), de remplacer les

van het amendement), de woorden “op een speelveld dat niet over een tribune of een buitenomheining beschikt” vervangen te worden door de woorden “in een stadion dat niet over een buitenomheining beschikt”.

5. Wat de voorgestelde bepaling onder 10° (artikel 2, 9°, van het amendement) betreft, dient vastgesteld te worden dat de definitie van het voetbalevenement aanzienlijk verruimd wordt, aangezien daaronder voortaan ook “elk voetbal gerelateerd evenement dat [...] wordt georganiseerd door de organisator bepaald onder 4°” zal vallen.

De bespreking van die voorgestelde bepaling in de verantwoording van het amendement is evenwel veel restrictiever, aangezien volgens die bespreking “zaken zoals een fuif na een voetbalwedstrijd” niet onder het begrip voetbalevenement zouden vallen.

Die bespreking en het dispositief stemmen niet overeen.

De tekst dient opnieuw onderzocht te worden in het licht van het doel dat door de wetgever nagestreefd wordt.

6. In het voorgestelde artikel 2, 12°, van de wet van 21 december 1998 (artikel 2, 10°, van het amendement) ontbreekt de definitie van de “*Supporter[s] Liaison Officer*”.

De voorgestelde bepaling moet dienovereenkomstig aangevuld worden.

7. Aangezien het begrip “derde nationale afdeling” gebruikt wordt in de daarop volgende amendementen, onder andere in amendement nr. 33, zou het een goede zaak zijn als dat begrip als volgt gedefinieerd zou worden:

“De eerste afdeling die volgt na de eerste twee nationale afdelingen”.

Amendement nr. 33

Teneinde trouw te blijven aan de logica waarvan uitgegaan is bij de redactie van artikel 5, eerste lid, van de wet (“nationale voetbalwedstrijden die behoren tot het nationaal kampioenschap”), dient de bepaling onder 1° van het amendement aldus herzien te worden dat eveneens verwezen wordt naar nationale voetbalwedstrijden die behoren tot het kampioenschap van de derde nationale afdeling.

Die aanpassing behoort niet aangebracht te worden in de bepaling onder 4° opdat eveneens verwezen wordt naar wedstrijden waaraan een ploeg uit de derde nationale afdeling en een ploeg uit een lagere afdeling deelnemen.

Amendement nr. 36

1. De machtiging die aan de Koning verleend wordt om te bepalen onder welke voorwaarden de minister de aanwezigheid van stewards in een afdeling lager dan de eerste twee nationale afdelingen verplicht kan stellen, is niet duidelijk verwoord.

termes “sur un terrain de jeu qui ne dispose ni d’une tribune ni d’une clôture extérieure” par les termes “dans un stade qui ne dispose pas d’une clôture extérieure”.

5. Au 10° proposé (9° de l’amendement), il doit être constaté que la définition de l’évènement footballistique est considérablement étendue puisqu’elle comprendra désormais “tout évènement lié au football organisé par l’organisateur visé au 4°”.

Or, le commentaire donné à cette disposition proposée par la justification de l’amendement est nettement plus restrictive puisque, selon ce commentaire, “les évènements tels qu’une fête suivant une rencontre de football” seraient exclus de la notion d’évènement footballistique.

Ce commentaire et le dispositif ne concordent pas.

Le texte doit être réexaminé à la lumière de l’intention poursuivie par le législateur.

6. À l’article 2, 12°, proposé de la loi du 21 décembre 1998 (10° de l’amendement), il manque la définition du “*Supporter[s] Liaison Officer*”.

La disposition proposée sera complétée en conséquence.

7. Comme la notion de “troisième division nationale” est utilisée dans la suite des amendements, notamment à l’amendement n° 33, il serait opportun de définir cette notion de la manière suivante:

“La première division suivant immédiatement les deux premières divisions nationales”.

Amendement n° 33

Afin de demeurer dans la logique qui a présidé à la rédaction de l’article 5, alinéa 1er, de la loi (“matches nationaux de football relevant du championnat national”), il y a lieu de revoir le 1° de l’amendement en se référant également aux matches nationaux de football relevant du championnat de troisième division nationale.

Cette adaptation ne doit pas être faite au 4° afin de viser également des matches auxquels participent une équipe de troisième division nationale et une équipe de division inférieure.

Amendement n° 36

1. L’habilitation faite au Roi de fixer les conditions dans lesquelles le ministre peut imposer la présence de stewards dans une division inférieure aux deux premières divisions nationales n’est pas claire.

Is het de bedoeling de Koning ertoe te machtigen te bepalen op grond van welke criteria de minister kan bepalen wanneer hij de beslissing kan nemen om de aanwezigheid van stewards verplicht te stellen of is het daarentegen, zoals in de verantwoording te kennen gegeven wordt, de bedoeling dat de Koning de nadere regels voor de aanwezigheid van stewards bepaalt?

Bepalen dat stewards aanwezig dienen te zijn in een andere afdeling dan de eerste twee nationale afdelingen, komt erop neer dat aan bepaalde organisatoren een nieuwe verplichting opgelegd wordt waarvan de niet-naleving ertoe zou kunnen leiden dat ze een administratieve sanctie oplopen met toepassing van artikel 18 van de wet van 21 december 1998. Zoals de afdeling Wetgeving en het Grondwettelijk Hof opgemerkt hebben, zijn die administratieve sancties evenwel van strafrechtelijke aard in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.²

De machtiging dient nauwkeuriger omschreven te worden.

Een soortgelijke opmerking dient bij amendement nr. 37 gemaakt te worden.

Amendement nr. 38

1. In het voorgestelde artikel 10, § 2, 1°, van de wet van 21 december 1998 wordt het huidige artikel 10, eerste lid, 6°, overgenomen, waarbij de organisatoren van een nationale of internationale voetbalwedstrijd ertoe verplicht worden bewakingscamera's te installeren "in de gevallen en op de wijze die de Koning bepaalt, na advies van de [C]ommissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer".

De afdeling Wetgeving heeft in haar advies nr. 27 289/4 evenwel reeds op het volgende gewezen:

"In paragraaf 1 (die het eerste lid wordt), laatste streepje (dat onderdeel 5° wordt), worden de organisatoren van voetbalwedstrijden gemachtigd, en zelfs gedwongen, bewakingscamera's te installeren "in de gevallen en volgens de modaliteiten die de Koning bepaalt".

Het recht om niet te worden bewaakt door camera's, ongeacht of er al dan niet beelden worden opgenomen, behoort tot het domein van het recht op eerbiediging van het privéleven, dat zowel in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden als in artikel 22 van de Grondwet vastgelegd is.

Overeenkomstig het voormelde artikel 22 staat het aan de wetgever, en niet aan de Koning, te bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden beeldopnamen mogen worden gemaakt en wat de bestemming van de opname is."

De toenmalige wetgever heeft aan die opmerking gevolg gegeven door aan de Koning de verplichting op te leggen

² Zie advies nr. 27 289/4, dat op 25 februari 1998 gegeven is over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 21 december 1998 (p. 39) en GwH 31 mei 2011, nr. 100/2011, B. 4.

S'agit-il d'habiliter le Roi à fixer les critères permettant au ministre de déterminer quand il peut prendre la décision d'imposer la présence de stewards ou bien s'agit-il, comme le laisse entendre la justification, de fixer les modalités de la présence de stewards?

Prévoir la présence de stewards dans une division autre que les deux premières nationales revient à imposer une obligation nouvelle à certains organisateurs, obligation dont le non-respect pourrait entraîner à leur égard une sanction administrative en application de l'article 18 de la loi du 21 décembre 1998. Or, comme l'ont relevé la section de législation et la Cour constitutionnelle, ces sanctions administratives sont de nature pénale au sens de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme².

L'habilitation doit donc être précisée.

Une observation analogue vaut pour l'amendement n° 37.

Amendement n° 38

1. L'article 10, § 2, 1°, proposé de la loi du 21 décembre 1998, reprend l'actuel article 10, alinéa 1er, 6°, qui impose aux organisateurs de matchs nationaux et internationaux d'installer des caméras de surveillance "dans les cas et selon les modalités déterminés par le Roi, après avis de la Commission de la protection de la vie privée".

Comme l'a relevé la section de législation dans son avis n° 27 289/4,

"Le paragraphe 1er (devenant l'alinéa 1er), dernier tiret (devenant le 5°) autorise, et même contraint les organisateurs de matches de football à installer des caméras de surveillance "dans les cas et selon les modalités arrêtées par le Roi".

Le droit de ne pas faire l'objet d'une surveillance par caméras, que les images soient enregistrées ou non, relève du droit au respect de la vie privée, qui est consacré tant par l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales que par l'article 22 de la Constitution.

Conformément à l'article 22 précité, il appartient au législateur, et non au Roi, de viser les cas et conditions dans lesquels les prises de vues seront effectuées ainsi que la destination de l'enregistrement".

Le législateur de l'époque avait donné suite à cette observation en imposant au Roi de demander l'avis de la Commis-

² Voir l'avis n° 27 289/4 donné le 25 février 1998 sur un avant-projet devenu la loi du 21 décembre 1998 (pp. 8 et 9) et C.C., 31 mai 2011, 100/2011, B. 4.

het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen.³ Het instellen van dat vormvereiste⁴ alleen is evenwel niet genoeg.

Het voorliggende artikel behoort dienovereenkomstig aangevuld te worden ofwel dient verwezen te worden naar de algemene regeling die ingesteld is bij de wet van 21 maart 2007 “tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera’s”.⁵

2. De voorgestelde paragraaf 2, 3°, voorziet in de verplichting om een intern noodplan uit te werken. Het is de bedoeling het huidige artikel 10, eerste lid, 7°, over te nemen en inzonderheid de daarin vervatte verplichting om dat plan “in de eerste twee jaar na de inwerkingtreding van deze bepaling (...) jaarlijks (...) met alle betrokken partners [te testen]”.

De vraag rijst of het werkelijk de bedoeling is om opnieuw in een dergelijke verplichting te voorzien vanaf de inwerkingtreding van het voorgestelde artikel 10, § 2, 3°.

Deze bepaling moet dienovereenkomstig herzien worden.

3. In paragraaf 3 wordt het huidige artikel 10, tweede lid, overgenomen, waarbij de Koning ertoe gemachtigd wordt “aanvullende concrete beschikkingen [te] bepalen teneinde de veiligheid van de toeschouwers en het vreedzaam verloop van de wedstrijd te garanderen” en bepaald wordt dat die “[beschikkingen] binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van het besluit houdende deze beschikkingen bij wet [bekrachtigd] dienen te worden”.

Die procedure van bekrachtiging van de besluiten die op basis van die machtiging genomen zijn, is er gekomen naar aanleiding van een opmerking van de Raad van State in zijn advies nr. 27 289/4, waarin die geoordeeld heeft dat een dermate ruime machtiging niet aanvaard kon worden.

Die procedure dient zo aangevuld te worden dat vermeld wordt wat er met aldus vastgestelde besluiten gebeurt indien ze niet binnen de gestelde termijn bekrachtigd worden.

Amendement nr. 41

Het voorgestelde artikel 12, § 3, van de wet van 21 december 1998 strekt ertoe te bepalen onder welke voorwaarden

³ In de bespreking van dat artikel stond onder andere het volgende: “Gezien de doelstelling van het installeren van dergelijke camera’s reeds werd verduidelijkt in de wet, is een Koninklijk Besluit genomen na advies van de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voldoende om de algemene modaliteiten van het installeren van bewakingscamera’s te regelen.” (*Parl. St.*, Kamer 1997-98, nr. 1572/1, 10).

⁴ Gelet op de wet van 3 december 2017 “tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit” zou de verwijzing naar de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer overigens vervangen moeten worden door een verwijzing naar de Gegevensbeschermingsautoriteit vanaf de inwerkingtreding van die wet.

⁵ Een wijziging van die wet wordt thans voorbereid: zie het wetsontwerp dat op 4 januari 2018 bij de Kamer ingediend is (*Parl. St.*, Kamer 2017-18, nr. 2855/1).

sion de la protection de la vie privée³. Le seul ajout de cette formalité⁴ n’est toutefois pas suffisant.

L’article doit être complété en conséquence ou bien renvoyer au régime général prévu par la loi du 21 mars 2007 “régissant l’installation et l’utilisation de caméras de surveillance”⁵.

2. Le paragraphe 2, 3°, proposé prévoit l’obligation d’établir un plan interne d’urgence. Il s’agit de la reprise de l’actuel article 10, alinéa 1er, 7°, et notamment de l’obligation qu’il prévoit de tester le plan “annuellement avec tous les partenaires concernés durant les deux premières années qui suivent l’entrée en vigueur de la présente disposition”.

La question se pose de savoir si l’intention est réellement de prévoir à nouveau, à partir de l’entrée en vigueur de l’article 10, § 2, 3°, proposé, une telle obligation.

La disposition sera réexaminée en conséquence.

3. Le paragraphe 3 reprend l’actuel article 10, alinéa 2, qui habilite le Roi à “arrêter des dispositions concrètes additionnelles en vue de garantir la sécurité des spectateurs et le déroulement paisible du match” et prévoit que ces mesures doivent être “confirmées par la loi dans les douze mois de l’entrée en vigueur de l’arrêté portant ces dispositions”.

Cette procédure de confirmation des arrêtés adoptés sur la base de cette habilitation a fait suite à une observation du Conseil d’État dans son avis n° 27 289/4, qui considérait qu’une habilitation aussi large n’était pas admissible.

Il convient de la compléter afin que soit indiqué ce qu’il advient des arrêtés ainsi pris en l’absence de confirmation légale dans le délai requis.

Amendement n° 41

L’article 12, § 3, proposé de la loi du 21 décembre 1998 tend à prévoir les conditions dans lesquelles peuvent inter-

³ Le commentaire de l’article précisait notamment ceci: “Étant donné que la finalité de l’installation de ces caméras est déjà précisée dans la présente loi, un arrêté royal pris après avis de la Commission pour la protection de la vie privée est suffisant pour fixer les modalités générales de l’installation de caméras de surveillance” (*Doc. parl.*, Chambre, 1997-1998, n° 1572/1, p. 10).

⁴ Compte tenu de la loi du 3 décembre 2017 “portant création de l’Autorité de protection des données”, il y aurait d’ailleurs lieu de remplacer la référence à la Commission de la protection de la vie privée par une référence à l’Autorité de protection des données à partir de l’entrée en vigueur de cette loi.

⁵ Cette loi est en cours de modification: voir le projet de loi déposé à la Chambre le 4 janvier 2018 (*Doc. parl.*, Chambre, 2017-2018, n° 2855/1).

stewards tussenbeide kunnen komen bij voetbalevenementen in de zin van artikel 2, 10°.

Doordat de verplichtingen waarin het vierde en het vijfde lid voorzien reeds vervat zitten in de verwijzing in het tweede lid naar de artikelen 13 tot 17 van de wet voor het geval dat het voetbalevenement in een stadion georganiseerd wordt, vallen het vierde en het vijfde lid alleen te begrijpen als ze betrekking hebben op het derde lid (een evenement dat niet in een stadion georganiseerd wordt).

Die precisering dient in het dispositief opgenomen te worden.

Amendement nr. 46

De bepaling onder 2° strekt ertoe artikel 15 van de wet van 21 december 1998 aan te vullen met een zesde lid waarbij de stewards “die de opleiding van gemachtigd opzichter (...) gevolgd [hebben] en in het bezit zijn van een getuigschrift, als bepaald in ministerieel rondschrijven van 5 juli 1999 betreffende de gemachtigde opzichters” ertoe gemachtigd worden het verkeer te regelen binnen de perimeter rond het stadion in overleg met de bevoegde politiezone.

Naast het feit dat niet naar een ministerieel rondschrijven verwezen behoort te worden, rijst de vraag of in casu het begrip gemachtigd opzichter wel op zijn plaats is. In artikel 40*bis* van het koninklijk besluit van 1 december 1975 “houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg” wordt dat begrip immers gebezigd om daarmee personen aan te duiden die het oversteken van kinderen, scholieren, personen met een handicap of bejaarden beveiligen.

Amendement nr. 48

In de Franse tekst dient, net zoals in de Nederlandse tekst, het opschrift van titel III vervangen te worden en niet het opschrift van de wet.

Amendement nr. 49

Het derde lid dient, als gedeeltelijke herhaling van het tweede lid, weggelaten te worden.

Amendement nr. 50

Krachtens artikel 21 van de wet van 21 december 1998 kan een administratieve sanctie opgelegd worden aan “eenieder die het stadion of de perimeter onrechtmatig betreedt of poogt te betreden”.

Het voorliggende amendement strekt ertoe te voorzien in nog een ander geval, namelijk dat van een persoon die “zich” onrechtmatig in het stadion of binnen de perimeter “bevindt”.

venir les stewards lors d'événements footballistiques au sens de l'article 2, 10°.

Dès lors que les obligations prévues aux alinéas 4 et 5 sont couvertes par le renvoi aux articles 13 à 17 de la loi par l'alinéa 2 pour l'hypothèse où l'événement footballistique est organisé dans un stade, les alinéas 4 et 5 ne se comprennent que s'ils se rapportent à l'alinéa 3 (événement organisé en dehors du stade).

Il convient que cette précision apparaisse dans le dispositif.

Amendement n° 46

Le 2° tend à compléter l'article 15 de la loi du 21 décembre 1998 par un alinéa 6 autorisant les stewards “qui ont suivi la formation de surveillant habilité et qui sont en possession d'un certificat, conformément à la circulaire ministérielle du 5 juillet 1999 relative aux surveillants habilités”, à régler la circulation dans le périmètre entourant le stade, en concertation avec la zone de police compétente.

Au-delà du fait qu'il ne convient pas de faire référence à une circulaire ministérielle, la question se pose de savoir si c'est la notion de surveillant habilité qui doit être reprise ici. Il apparaît en effet à l'article 40*bis* de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 “portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique” afin de désigner des personnes assurant la sécurité de la traversée d'enfants, d'écoliers, de personnes handicapées ou âgées.

Amendement n° 48

Dans la version française, il convient, comme dans la version néerlandaise, de remplacer l'intitulé du titre III et non l'intitulé de la loi.

Amendement n° 49

L'alinéa 3 proposé fait double emploi avec l'alinéa 2 proposé et sera omis.

Amendement n° 50

L'article 21 de la loi du 21 décembre 1998 permet d'imposer une sanction administrative à “quiconque pénètre ou tente de pénétrer irrégulièrement dans le stade ou le périmètre”.

L'amendement examiné tend à prévoir une hypothèse supplémentaire, à savoir celle de la personne qui “se trouve” irrégulièrement dans le stade ou le périmètre.

Doordat in de verantwoording ter zake geen uitleg gegeven wordt, valt niet in te zien waarom het nodig zou zijn in dat bijzondere geval te voorzien, aangezien iemand die het stadion of de perimeter betreedt, zich in principe daar bevindt.

Als er voor die wijziging evenwel een gegronde reden zou bestaan, zouden, met het oog op de logische samenhang, ook de artikelen 21ter en 22 gewijzigd moeten worden.

Amendement nr. 52

De verantwoording van het amendement is niet duidelijk.⁶

Als het de bedoeling is het moreel bestanddeel van het strafbaar feit te doen vervallen, kan het amendement niet aanvaard worden.

Amendement nr. 57

De Belgische wetgever kan niet eenzijdig verplichtingen opleggen aan de politiediensten van andere staten.

Het zesde en het zevende lid van het voorgestelde artikel 24ter moeten dienovereenkomstig herzien worden.

Amendement nr. 61

Teneinde elke onduidelijkheid te voorkomen, dient geschreven te worden “Het staat de politieambtenaar vrij een officiële waarschuwing te geven voor de feiten bedoeld in de artikelen 20 tot 23ter. In deze waarschuwing wordt vermeld welke feiten aan de betrokkene ten laste gelegd worden.”

Het spreekt vanzelf dat die waarschuwing, die uitgaat van een niet-sanctionerend ambtenaar, niet als een administratieve sanctie beschouwd kan worden.

De afdeling Wetgeving vraagt zich overigens af of dit amendement wel echt nut heeft.

Amendement nr. 63

1. In artikel 26, § 1, tweede lid, van de wet van 21 december 1998 wordt bepaald welke gegevens de door de Koning aangewezen ambtenaar dient mee te delen wanneer hij beslist een administratieve procedure aan te vatten.

De voorgestelde bepaling strekt ertoe de opsomming van verplicht mee te delen gegevens aan te vullen met een bepaling onder 6°, met als doel de overtreder ervan op de hoogte te brengen dat het administratief stadionverbod van rechtswege verlengd wordt wanneer een tegelijk met dat stadionverbod opgelegde administratieve geldboete niet integraal betaald is.

⁶ De verantwoording bevat hoe dan ook een vergissing: men had dienen te schrijven “zich bewust waren” in plaats van “zich niet bewust waren”.

À défaut d'explications dans la justification, l'on n'aperçoit pas la nécessité de prévoir cette hypothèse particulière dès lors qu'*a priori*, une personne qui pénètre dans le stade ou le périmètre s'y trouve.

Si cette modification avait toutefois une pertinence, il conviendrait, par cohérence, de modifier également les articles 21ter et 22.

Amendement n° 52

La justification de l'amendement n'est pas claire ⁶.

Si l'intention est de supprimer l'élément moral de l'infraction, l'amendement n'est pas admissible.

Amendement n° 57

Le législateur belge ne peut pas imposer de manière unilatérale des obligations aux services de police d'États étrangers.

Les alinéas 6 et 7 de l'article 24ter proposé doivent être revus en conséquence.

Amendement n° 61

Afin d'éviter toute ambiguïté, il y a lieu d'écrire “Il est permis au fonctionnaire de police [la suite comme au projet]” plutôt qu’“Il appartient au fonctionnaire de police”.

Il va sans dire qu'émanant d'un fonctionnaire non sanctionné, cet avertissement ne peut être considéré comme étant une sanction administrative.

La section de législation s'interroge d'ailleurs quant à la véritable utilité de cet amendement.

Amendement n° 63

1. L'article 26, § 1er, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 précise les éléments qui doivent être communiqués par le fonctionnaire désigné par le Roi lorsqu'il décide d'entamer une procédure administrative.

La disposition proposée tend à compléter l'énumération des éléments requis par un 6°, qui vise à informer le contrevenant de la prolongation de plein droit de l'interdiction administrative de stade lorsqu'une amende administrative infligée parallèlement à cette interdiction de stade n'a pas été intégralement payée.

⁶ En tout état de cause, la justification contient un contresens: il aurait fallu écrire “étaient conscientes” plutôt que “n'étaient pas conscientes”.

Er valt niet in te zien welk belang die precisering in die fase van de procedure zou hebben, te meer daar in het voorgestelde artikel 29 van de wet van 21 december 1998 (amendement nr. 64) bepaald wordt dat die gegevens vermeld dienen te worden in de beslissing waarbij een administratieve sanctie opgelegd wordt.

Punt 1 dient dan ook te vervallen.

2. Men is voornemens artikel 26, § 1, aan te vullen met een bepaling die daarin reeds voorkomt.

Punt 2 dient dan ook weggelaten te worden.

3. Krachtens artikel 37 van de Grondwet staat het aan de Koning om zijn diensten te regelen.

Er dient dan ook melding gemaakt te worden, niet van de ambtenaar van enige bijzondere algemene directie, maar van de ambtenaar van de door de Koning aangewezen dienst.⁷

Amendement nr. 64

Het voorgestelde artikel 29, vijfde lid, van de wet van 21 december 1998 strekt ertoe te voorzien in de mogelijkheid dat beslissingen genomen worden waarbij de organisator ertoe verplicht wordt de vastgestelde inbreuken binnen een bepaalde termijn te verhelpen zonder dat hem daarbij noodzakelijkerwijze een administratieve geldboete wordt opgelegd.

Het is niet duidelijk waarin zulke beslissingen zouden bestaan en men kan zich afvragen welk nut ze zouden hebben. Als het de bedoeling is een soort waarschuwing mogelijk te maken, zoals in andere amendementen voorgeschreven wordt ten aanzien van onruststokers, zou dat duidelijk uit de bepaling moeten blijken en zouden tijdens de parlementaire behandeling van deze amendementen verduidelijkingen gegeven moeten worden inzake de redenen die grond kunnen opleveren voor een dergelijke regeling.

Voorts wordt vastgesteld dat, krachtens de voorgestelde bepaling, zoals ze gesteld is, dergelijke beslissingen alleen genomen zouden kunnen worden indien meerdere samenlopende inbreuken vastgesteld zouden zijn. De vraag rijst of de mogelijkheid om dergelijke beslissingen te nemen niet geboden zou moeten worden los van de vraag of er al dan niet sprake is van meerdere samenlopende inbreuken. Bovendien worden de beslissingen houdende de verplichting om de vastgestelde inbreuken te verhelpen opgevat als autonome beslissingen, die genomen worden zonder dat besloten wordt een geldboete op te leggen, waardoor het, anders dan in de huidige bepaling voorgeschreven wordt, niet meer mogelijk zou zijn om een beslissing te nemen waarbij een administratieve geldboete opgelegd zou worden maar tegelijk ook bepaald zou worden binnen welke termijn de vastgestelde inbreuken verholpen dienen te worden.

⁷ Waardoor bovendien vermeden wordt dat de wet gewijzigd dient te worden zodra er in de organisatie van het bestuur wijzigingen aangebracht worden.

On n'aperçoit pas l'intérêt de cette précision à cette étape de la procédure, d'autant plus qu'il est prévu, à l'article 29 proposé de la loi du 21 décembre 1998 (amendement n° 64), de mentionner ces éléments dans la décision imposant une sanction administrative.

Le point 1 sera donc omis.

2. Il est envisagé de compléter l'article 26, § 1er, par une disposition qui existe déjà.

Le point 2 sera donc omis.

3. C'est au Roi, en vertu de l'article 37 de la Constitution, qu'il appartient d'organiser Ses services.

Il convient dès lors de mentionner, non pas le fonctionnaire de telle direction générale particulière, mais le fonctionnaire du service désigné par le Roi ⁷.

Amendement n° 64

L'article 29, alinéa 5, proposé de la loi du 21 décembre 1998 tend à permettre de prendre des décisions imposant à l'organisateur de remédier aux infractions constatées dans un certain délai, sans nécessairement lui imposer une amende administrative.

On n'aperçoit pas clairement à quoi correspondraient de telles décisions et l'on peut se demander quelle effectivité elles auraient. S'il s'agit de prévoir une sorte d'avertissement, comme d'autres amendements le prévoient en ce qui concerne les fauteurs de trouble, il conviendrait que cela apparaisse clairement dans la disposition et que les travaux parlementaires contiennent également des précisions quant aux raisons pouvant justifier un tel régime.

On constate également que, telle que rédigée, la disposition proposée permettrait de prendre de telles décisions dans la seule hypothèse où plusieurs contraventions concomitantes auraient été constatées. La question se pose de savoir si la possibilité de prendre de telles décisions ne doit pas plutôt être prévue indépendamment de la question de savoir s'il y a – ou pas – plusieurs contraventions concomitantes. De plus, les décisions imposant de remédier aux infractions constatées sont envisagées comme des décisions autonomes, prises en l'absence de décision d'imposer une amende, ce qui ne permettrait plus, contrairement à ce que prévoit la disposition actuelle, de prendre une décision qui, tout en imposant une amende administrative, fixerait un délai pour remédier aux infractions constatées.

⁷ Ceci évite d'ailleurs de devoir modifier la loi dès que l'organisation de l'administration est modifiée.

Het voorgestelde artikel 29, vijfde lid, moet dienovereenkomstig opnieuw onderzocht worden.

Amendement nr. 65

De voorgestelde bepaling strekt ertoe de mogelijkheid te bieden om tot gedwongen invordering over te gaan indien de administratieve geldboete niet betaald is “binnen een termijn van een maand, te rekenen van de dag van de uitspraak”. Uit de artikelen 28 en 31 blijkt evenwel dat de beroepstermijn “een maand” bedraagt en ingaat “vanaf de kennisgeving van de beslissing”, dat het beroep schorsende kracht heeft en dat de beslissingen tot het opleggen van een administratieve sanctie pas na het verstrijken van die termijn uitvoerbare kracht hebben.

Er dient dan ook gewerkt te worden met een termijn “van een maand, te rekenen vanaf de dag van de kennisgeving van de beslissing,” en er moet voorts bepaald worden dat het initiatief tot een gedwongen invordering genomen kan worden “behoudens beroep”, aangezien het beroep schorsende kracht heeft.

Amendement nr. 66

1. In de Franse tekst van het voorgestelde artikel 31, § 2, tweede lid, wordt bij vergissing het begrip “appel” gehanteerd in plaats van het begrip “recours”.

Die tekst en de huidige tekst van artikel 31, § 1, eerste en derde lid, en § 3, eerste lid, eerste zin, en tweede lid, moeten herzien.

2. Bovendien is het niet nodig voor te schrijven dat de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn op de buitengewone rechtsmiddelen aangewend tegen beslissingen van de jeugdrechtbank.⁸

De woorden “en op de buitengewone rechtsmiddelen” moeten geschrapt worden.

Dezelfde opmerking geldt voor de huidige tekst van artikel 31, § 1 derde lid, in fine.

Amendement nr. 72

Krachtens de huidige tekst van artikel 39 kan de poging tot het misdrijf bepaald in artikel 38 gestraft worden met een geldboete van tweehonderd frank tot tienduizend frank, terwijl het misdrijf zelf gestraft kan worden met een geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank.

De voorgestelde bepaling schrijft dan weer een bedrag voor van tien tot vijfhonderd euro, wat hetzelfde bedrag is als dat wat voor het misdrijf zelf voorgeschreven wordt in amendement nr. 71, terwijl in de verantwoording alleen gewag gemaakt wordt van de noodzaak Belgische franken in euro om te zetten.

⁸ Het spreekt vanzelf dat die buitengewone rechtsmiddelen, inzonderheid de voorziening in cassatie, van rechtswege voorhanden zijn.

L'article 29, alinéa 5, proposé sera réexaminé en conséquence.

Amendement n° 65

La disposition proposée tend à permettre de procéder au recouvrement forcé lorsque l'amende administrative n'a pas été payée “dans le délai d'un mois à compter du jour du prononcé”. Or, il résulte des articles 28 et 31 que le délai d'appel est “d'un mois à compter de la notification de la décision”, que l'appel est suspensif et que, par conséquent, les décisions d'imposer une sanction administrative n'ont force exécutoire qu'à l'échéance de ce délai.

Il convient dès lors de viser le délai “d'un mois à compter de la notification de la décision” et de préciser que le recouvrement forcé peut être initié “sauf appel” puisque celui-ci est suspensif.

Amendement n° 66

1. Dans la version française de l'article 31, § 2, alinéa 2, proposé, il est erroné d'utiliser la notion d'appel plutôt que celle de recours.

Le texte sera revu, de même que celui de la version actuelle de l'article 31, § 1er, alinéas 1er et 3, et § 3, alinéas 1er, première phrase, et 2.

2. Par ailleurs, il est inutile de prévoir l'applicabilité du Code judiciaire aux voies de recours extraordinaires contre les décisions du tribunal de la jeunesse⁸.

Les mots “et aux voies de recours extraordinaires” seront omis.

La même correction sera faite au texte actuel de l'article 31, § 1er, alinéa 3, *in fine*.

Amendement n° 72

Dans le texte actuel de l'article 39, la tentative du délit prévu à l'article 38 est passible d'une amende de 200 à 10 000 francs, alors que le délit lui-même peut être puni d'une amende de 200 à 20 000 francs.

La disposition proposée prévoit quant à elle un montant de 10 à 500 euros, soit un montant identique à celui prévu pour le délit par l'amendement n° 71, alors que la justification fait uniquement état de la nécessité de convertir les francs belges en euros.

⁸ Il va s'en dire que ces voies de recours extraordinaires, notamment le pourvoi en cassation, sont de droit.

Tenzij voor de voorgestelde tekst redenen opgegeven worden die in het licht van het beginsel van gelijkheid en non-discriminatie aanvaard kunnen worden, dient het maximumbedrag van de geldboete in geval van een poging vastgesteld te worden op tweehonderdvijftig euro.

Slotopmerkingen

De kwaliteit van de amendementen zou verbeterd kunnen worden uit het oogpunt van de redactie ervan en van de overeenstemming ervan met de voorschriften van de wetgevingstechniek. Bij wijze van voorbeeld wordt op het volgende gewezen:

1° In de Franse tekst van artikel 3, 1°, van het voorstel, zoals het gewijzigd wordt bij amendement nr. 33, dient het woord “*soit*” vervangen te worden door het woord “*ou*”

2° Aangezien de woorden “1 augustus” twee keer vervangen dienen te worden door de woorden “21 juli”, dient ook in de Franse tekst van de bepaling onder 2° van amendement nr. 33 geschreven te worden dat de eerstgenoemde datum telkens (“*chaque fois*”) door de laatstgenoemde vervangen dient te worden.

3° In het voorgestelde artikel 24ter, negende lid, (amendement nr. 57) dienen de woorden “artikel 24ter” vervangen te worden door de woorden “de voorgaande leden”, en dient, in de Franse versie, het woord “et” tussen de woorden “au minimum” en de woorden “à cinq mille” weggelaten te worden.

4° In amendement nr. 61 dient vermeld te worden dat de nieuwe afdeling 1 ingevoegd is bij artikel “29” en niet bij artikel “28”.

5° In amendement nr. 71 dienen, in de bepaling onder 3°, de woorden “met het oog op” ingevoegd te worden tussen het woord “of” en de woorden “het niet respecteren van de supportersscheiding”.

6° In dezelfde bepaling dient, in de Franse tekst, verwezen te worden naar artikel 10, “§ 1er”, 4°. ⁹

⁹ Voor zover de indeling in paragrafen behouden blijft, aangezien er in principe slechts grond bestaat om met paragrafen te werken als verscheidene leden samengebracht dienen te worden, wat in casu niet het geval is (Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”, aanbeveling 57.3).

À moins d’une justification admissible au regard du principe d’égalité et de non-discrimination, il convient que le montant maximal de l’amende en cas de tentative soit de 250 euros.

Observations finales

La qualité des amendements pourrait être améliorée du point de vue de leur rédaction et de leur conformité aux usages de la légistique. À titre d’exemples, sont relevés les éléments suivants:

1° À l’article 3, 1°, de la proposition telle qu’amendée par l’amendement n° 33, il convient de remplacer le mot “*soit*” par le mot “*ou*”.

2° Au 2° de l’amendement n° 33, dès lors que ce sont les deux occurrences des mots “1er août” qu’il faut remplacer par les mots “21 juillet”, il convient d’écrire que ces premiers mots sont “chaque fois” remplacés par les seconds.

3° À l’article 24ter, alinéa 9, proposé (amendement n° 57), il convient de remplacer les termes “l’article 24ter” par les termes “les alinéas qui précèdent” et de supprimer, dans la version française, le mot “et” entre les mots “au minimum” et les mots “à cinq mille”.

4° Dans l’amendement n° 61, il faut indiquer que la section 1re est insérée par l’article “29” et non “28”.

5° Dans l’amendement n° 71, au 3°, le mot “afin” sera ajouté entre les mots “ou” et “de ne pas respecter la séparation”.

6° Dans la même disposition, il convient de viser, dans la version française, l’article 10, “§ 1er”, 4°. ⁹

⁹ Pour autant que soit maintenue la division en paragraphes, celle-ci ne se justifiant en principe que lorsqu’il y a lieu de regrouper plusieurs alinéas, ce qui n’est pas le cas en l’espèce (*Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet “Technique législative”, recommandation n° 57.3).

7° In verschillende amendementen worden begrippen gehanteerd die gedefinieerd zijn in artikel 2 van de wet van 21 december 1998, zoals dat artikel ten dele gewijzigd wordt bij amendement nr. 32, maar bij de vermelding van die begrippen wordt verwezen naar het overeenkomstige onderdeel van dat artikel 2.¹⁰ Gelet op die definities, dienen die verwijzingen als overbodig te vervallen.

De griffier,

Béatrice DRAPIER

De voorzitter,

Pierre VANDERNOOT

7° Plusieurs amendements utilisent des notions définies par l'article 2 de la loi du 21 décembre 1998, tel qu'éventuellement modifié par l'amendement n° 32, tout en complétant la référence à ces notions par le renvoi aux subdivisions correspondantes de cet article 2.¹⁰ Compte tenu de ces définitions, ces renvois sont inutiles et seront omis.

Le greffier,

Béatrice DRAPIER

Le président,

Pierre VANDERNOOT

¹⁰ Bijvoorbeeld de woorden "als bepaald in artikel 2, 10°," in het voorgestelde artikel 12, § 3, tweede en derde lid, van de wet, (amendement nr. 41), en in het voorgestelde artikel 12/1 van de wet (amendement nr. 42).

¹⁰ Exemples: les mots "visé à l'article 2, 10°" à l'article 12, § 3, alinéas 2 et 3, de la loi, proposé par l'amendement n° 41, et à l'article 12/1 de la loi proposé par l'amendement n° 42.